

17. โอนอเร โดมีแยร์ (Honoré Daumier)

นักเขียนภาพล้อที่ชาญฉลาด

ภาพถ่ายของโดมีแยร์

โอนอเร โดมีแยร์ เกิดที่เมืองมาร์เซย์ เมื่อ 26 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1808 บิดาเป็นช่างทำเครื่องกระเบื้องเคลือบและกรอบรูป ในปี ค.ศ. 1816 ครอบครัวของเขาย้ายเข้าไปอยู่ในปารีส และโดมีแยร์ก็อยู่ที่นั่นเป็นส่วนใหญ่ในชีวิต เขาทำงานเป็นเด็กรับใช้ในสำนักงาน แล้วก็เป็นที่ช่วยเจ้าหน้าที่ขายหนังสือใน Palais Royal เขาสนใจแต่การวาดเส้น และใน ค.ศ. 1822 ก็เข้าศึกษาใน Académie Suisse

ใน ค.ศ. 1825 โดมีแยร์เข้าไปทำงานในโรงพิมพ์ของเซฟี่แรง-เฟลิกซ์ เบียร์ฮาร์ด ในฐานะผู้ช่วยงานทางห้องปฏิบัติการศิลปะ ทำให้เขาได้รับความรู้ความชำนาญในการทำภาพพิมพ์หิน (Lithography) ในช่วงนี้เขาเริ่มผลิตภาพการ์ตูนที่คมคายให้กับหนังสือพิมพ์ของพวกเขาส่งคอมมิวนิสต์ แต่ทำได้ไม่นาน โดมีแยร์ก็ต้องเดือดร้อน ในปี ค.ศ. 1831 เขาทำภาพล้อกษัตริย์หลุยส์ ฟีลิป เลยถูกปรับและจำขังเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1833 จึงได้รับอิสรภาพ แล้วในเดือนสิงหาคม ค.ศ. 1835 รัฐบาลก็สั่งปิดหนังสือพิมพ์ที่โดมีแยร์ทำงานอยู่นั้น เพื่อมิให้แสดงความคิดเห็นทางการเมืองอีกต่อไป นิตยสารอีกฉบับหนึ่งที่เขาเขียนการ์ตูนส่ง คือ “เลอ ซาวิวารี” ก็ถูกบังคับให้ยุติภาพการ์ตูนล้อเลียนการเมือง และให้ยอมรับสภาพสังคมสามัญชนที่น่าชังนั้นโดยดี

ตั้งแต่ ค.ศ. 1835 ถึง ค.ศ. 1845 โดมีแยร์ผลิตภาพพิมพ์หินออกมาเป็นจำนวนมาก ในจำนวนนี้มีภาพของโรเบิร์ต มาแกรี ซึ่งเขาใช้เป็นตัวสำหรับเขียนหนังสือพิมพ์ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

ค.ศ. 1848 พระเจ้าหลุยส์ ฟีลิป หมดอำนาจ และระหว่างช่วงสั้นๆ ที่สาธารณรัฐครั้งที่สองปกครองฝรั่งเศสนั้น กิจกรรมทางศิลปะกลับมาอยู่ภายใต้ความดูแลของศิลปินที่ใจกว้างขึ้นในทันที งานทุกชิ้นที่ส่งไปให้งานแสดงศิลปกรรมประจำปี จะได้รับการพิจารณาให้ได้แสดง พอถึงเดือนธันวาคม ค.ศ. 1848 สาธารณรัฐนั้นก็หมดสิ้นลงเมื่อ หลุยส์ นโปเลียนได้รับแต่งตั้งเป็นจักรพรรดิ กิจกรรมทางศิลปะที่จัดในแนวใหม่นี้ก็ถูกระงับไปอีก

ภาพการถ่วงดุลอำนาจของยุโรป ภาพพิมพ์หิน ค.ศ. 1867 ฟูร์นอร์ต บอสตัน

โดมีแยร์ได้แสดงภาพ *The Miller, His Son and the Ass* ณ ชาลงปี 1849 ภาพนี้ถูกนักวิจารณ์โจมตีว่ามีรูปแบบการเขียนที่ปล่อยออกไปทันที โดยขาดความคิดไตร่ตรอง และดูเป็นภาพร่างมากเกินไป ภาพ *Nymphs Pursued by Satyr* ซึ่งได้ออกแสดงในปีต่อไปก็ถูกวิจารณ์ในทำนองเดียวกัน ความจริงแล้วการเขียนภาพในลักษณะนี้นับว่าเป็นสิ่งที่ก้าวหน้ามากสำหรับคนสมัยนั้น มีจิตรกรด้วยกันเพียงไม่กี่คนที่เข้าใจงานแบบนี้ ภาพเขียนของมีแยร์ได้รับอิทธิพลจากโดมีแยร์ทั้งในรูปแบบและเนื้อหา เขาทำงานประติมากรรมบ้าง รูปปั้นที่แสดงความคิดได้ดีที่สุดได้แก่ รูปคน *Ratapoil* ซึ่งใช้แสดงความอับยศและความล้มเหลวของสังคมขณะนั้น นอกจากนั้นเขายังทำประติมากรรมนูนต่ำ (bas-relief) เป็นภาพผู้ลี้ภัย

ใน ค.ศ. 1868 โดมีแยร์จากปารีสไปอยู่วัลมงต์วัวร์ ที่นั่นเขามีบ้านหลังหนึ่งซึ่งโกโรได้ให้ไว้ แล้วเขาก็ผลิตภาพพิมพ์หินเพื่อยังชีพต่อไป ภาพเขียนรุ่นหลังๆ ของเขาส่วนมากเป็นภาพชุด ตอน *Don Quixote* ซึ่งมีสี่แปรงหลวมปล่อยและเป็นอิสระอย่างยากจะหาอะไรมาเทียบได้ ตั้งแต่ ค.ศ. 1873 ตาของเขามืดมัวลงทุกที จนกระทั่งสิ้นชีวิตลงในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1879